

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ NÁZVU SPORTOVNÍ HALY

Přečtěte si, jak se slavnostně
rozsvěcel název naší haly.

ČTĚTE NA STRANĚ 1

STROMOVÍ LIDÉ

Kdo jsou tyto záhadné bytosti? Na
stromech rozhodně nežijí.

ČTĚTE NA STRANĚ 3

Pod lavicí

Milí čtenáři,

zima už je v plném proudu, ale my se v našem druhém čísle školního časopisu Pod lavicí ještě některými články vracíme k podzimu a Vánocům. Náš investigativní reportér Fanda Vávra pro vás zaznamenal průběh slavnostního otevření HALY VĚRY ČÁSLAVSKÉ. S článkem naší nejmladší přispěvatelky Terezy Lípové se ohlédneme za akci VESELÁ PODZIMNÍ OLYMPIÁDA, která se letos v družině mimořádně povedla. Osmáci si udělali výlet do OLOMOUCE, jak se jim tam líbilo, popisují tři

z nich v článku na straně čtyři.

Kromě všeho výše zmíněného si přečtete i spoustu zajímavostí z domova i ze světa, sedmáci psali slohovou práci na téma POPIS MÍSTA a nejpovedenější z nich uvádíme na straně dva. Chybět vám nebudou samozřejmě ani oblíbené vtipy.

Tak příjemné počtení v těchto mrazivých dnech!

autor článku:
MÍŠA ŠLESINGEROVÁ

Hodnocení VESELÉ PODZIMNÍ OLYMPIÁDY v družině

si pro nás připravili olympiádu. Ale nemyslím si, že soutěže bavily jenom mě, ale že to bavilo všechny, kdo se zúčastnili.

A tak za to děkuji!

Tereza Lípová

Letošní olympiáda mě nadchla. Myslela jsem, že to budou hry pro malé děti, ale mylila jsem se. Od vychovatelů bylo moc hezké, že i když mají na starost děti, tak

Odhalení názvu sportovní haly

foto: Josef František Vávra

17. listopadu v podvečerních hodinách byl slavnostně odhalen název HALY VĚRY ČÁSLAVSKÉ a současně jsme si připomněli výročí tohoto významného dne. Akce se zúčastnilo zhruba 200 lidí, intimní atmosféru navodilo setmělé prostranství před halou, které bylo až do odhalení světelného názvu osvětleno barevnými světly a svíčkami. Ceremoniál byl zahájen nahrávkou Písně o mé zemi od Karla Černocha a hned vzápětí vystoupil na pódium starosta Filip Kořínek. V úvodu zmínil osobnosti českého sportovního světa spojené s Černošicemi a pohovořil o paní Věře Čáslavské. Na poslední chvíli se

kvůli nemoci ze setkání omluvil host programu, pan Dr. Alexandr Károlyi, ombudsman Českého olympijského výboru a Věřin dlouholetý známý a přítel. Namísto jeho proslovu však zazněla báseň Miroslava Seiferta VERA 68.

autor článku:
JOSEF FRANTIŠEK
VÁVRA
třída 8.A

Trénování juda

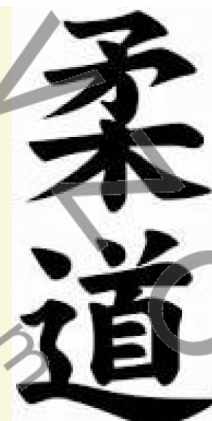
Judo založil Japonec Jigoro Kano v roce 1882. Do České republiky se judo dostalo v roce 1919 a až v roce 1964 se stalo olympijským sportem. Tohle bylo na úvod něco do historie, ale teď zpět do současnosti

Už asi 7 let v ZŠ Černošice trénují judo různí trenéři, v tomto školním roce trénuje Veronika Nogolová a Lukáš Měrka, s nimi je velká sranda. Tito trenéři černošické judisty posunuli na vyšší úroveň, zlepšili náš zájem. Na judu se nenaučíme jen chvaty, držení, ale postupně i škrcení, páčení

atd. Náš trénink vypadá asi takhle: nejdřív máme nástup, po nástupu si dáme nějakou hru (na tzv. rozpadání), potom si zaběháme pár koleček, dáme si rozcvičku, po rozcvičce se opět rozpadáme a poté zkusíme nové chvaty nebo držení, ale i opakujeme již nacvičené chvaty a držení. Nakonec chvaty probíráme ještě teoreticky. Po tom máme randori (cvičný souboj) buď na zemi nebo v postojí, různě se střídáme ve dvojicích. Vyhrává ten, kdo znehybní soupeře. Před začátkem a na konci každého souboje se ukloníme soupeři, tím

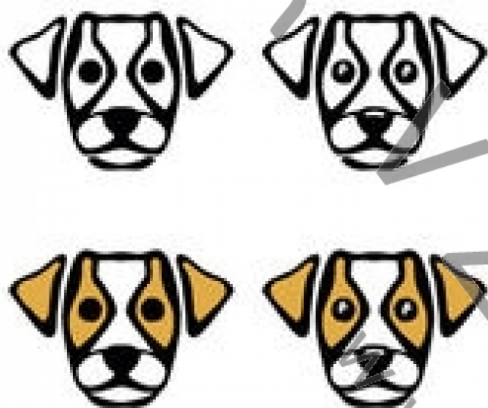
vyjádříme soupeři úctu. Trenér(ka) vždy zasáhne do souboje, pokud děláme něco špatně, ukáže nám, jak máme postupovat správně.

Já jsem začal na judo chodit ve 2. třídě a vůbec to nebylo pozdě. Zkuste se přihlásit taky, budete mít dobrou fyzickou, ubráníte se útočníkům a zažijete legraci.

autor článku:
TOMÁŠ TRNKA

Jackyloviny - proč jsem si pořídila Jack Russell teriéra?

Několik let jsem si přála pejska. Bylo mi jedno jakého, prostě pejska. Jen jsem věděla, že nechci moc velkého, abych ho venku zvládla sama. Hlavně aby mi ho rodiče dovolili.

Už jsme jednoho psa měli, ale velkého a já chtěla hlavně svého. Když se mi konečně povedlo přesvědčit rodiče, přišel další problém - jakého?

Takže jasně, nic velkého, aby se mnou nevymetal kaluže, a zároveň aby měl mozek a byl

rychlý, protože můj sen byl už konkrétní, nejen pes, ale pes na agility. V tu chvíli jsem začala váhat už jen mezi Border kolii a Jack Russell teriérem. Borderka už není tak malá, aby se mnou nemohla občas pěkně šknout, a tak zvítězil Raslík (ještě že máma nemá rozum jako já, jinak by to nemohla dovolit, ale přý když vychovala kokršpaněla, tak to dáme - netušila, co nastane... :)

Konečně přišel ten den a jeli jsme pro něj. Hned na první

Míša Russelová 5.B

pohled jsem oba věděli, že už bez sebe nebudeme (já i Jack). Odvezli jsme si štěkací miminko a já byla šťastná jako nikdy. Kdo nezažil, nepochopí. Začala výchova a pak znovu a znovu a znovu. Z našeho Jacka se vyklubal paličák, jak už to u Raslíků bývá, a tak jsme mu začali říkat Jackyl. I na cvičáku poslušnosti mi řekli, že je i na Raslíka hooooodně paličatý. Ale nakonec jsme to s Jackylem zvládli a mohli začít trénovat agility. Oba nás to strašně baví a lepšího pejska a kamaráda jsem si nemohla vybrat.

P.S.: Aby to nevypadalo, že ho pořád jen proháním, moc rádi se spolu válíme na gauči a jeden bez druhého večer neusneme :)

Lesík u Milčic

Na toto místo se vracím už pátým rokem. Vracím se na místo, které je klidné a divoké zároveň. Je to malý lesík u Milčic.

Stromy mezi sebou proplétají své větve jako pavučinu a pod nimi, jako stříbřitá žíla, protéká tenký potůček. Po statných kmenech se vzhůru plazí různé druhy mechů a hub. Ve vlhké

půdě koření malé divoké stromky a keříčky.

Když se s přáteli posadíme na kořenech stromů, slunce svítící skrze koruny stromů vytváří na našich tvářích mozaiku světla. Kolem nás se hýbe život a my jsme jeho středem. Všichni pomyslíme na to samé, tenhle lesík nám celý rok chyběl...

Marie Davita Velková 7.C

Šlápota v adventním čase

Andělské zvonění na Komendě

Stromoví lidé

foto: Jan Bečvář, třída 6.D, Takto vypadá nemoc

Latinským názvem Epidermodysplasia verruciformis označujeme kožní onemocnění - většinu lidí, kteří mají tuto chorobu, nazýváme také "stromoví lidé". Je to extrémně vzácné autosomálně recesivní dědičné kožní onemocnění, které je spojeno s vysokým rizikem karcinomu kůže. Lidská kůže se podobá stromové kůře. Tato nemoc se vyskytuje nejvíce u mužů, nemoc se vyskytuje převážně v Asii, nemoc není přenosná, ale je dědičná. Nástup onemocnění je nejčastější mezi 1-20 rokem života, ojediněle možný i ve středním věku.

Jak se projevuje epidermodysplasia verruciformis? Nejčastěji bradavicemi na kůži v oblastech

exponovaných slunečnímu záření - obličej, krk, ruce, typický je výskyt v okolí velkých kloubů, není postižena sliznice, tyto bradavice mají růžovo-červené či červeno-hnědé zbarvení a objevují se i papuly (pupínky). V pokročilém stavu kůže připomíná kůru stromu (viz obrázek).

V ČR se nevyskytuje ani jeden člověk, který by trpěl chorobou Epidermodysplasia verruciformis

autor článku:
JAN BEČVÁŘ
třída 6.D

Vánoce v zákopech první světové války

foto: Nalevo Skot, vprostřed Němec a napravo Francouz. (film Šťastné a veselé)

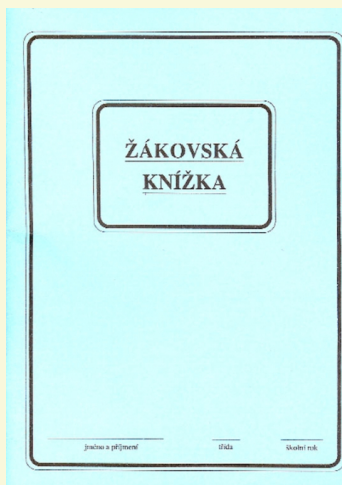
Odehrálo se to na západní frontě během Vánoc v roce 1914... Válka začala v srpnu 1914 a po pěti měsících, dne 25. prosince 1914, se nedaleko belgického města Ypry začal z německých zákopů ozývat zpěv vánočních koledí. Němečtí vojáci následně ze zákopů vyšli a vyzvali Brity, aby se k nim připojili. Skutečně se tak stalo a vojáci obou stran si mezi sebou začali vyměňovat drobné dary. Němci zde proti Britům také odehráli několik fotbalových zápasů. Zanedlouho však začaly další boje.

V roce 2005 byl představen film Šťastné a veselý, který tuto událost popisuje. Jeho režisérem byl Christian Carion.

autor článku:
JOSEF FRANTIŠEK
VÁVRA
třída 8.A

Ze žakovských knížek

Přinesl do hodiny prášek na pečení a předstíral prodej drog. Přinesl do školy jed na krysy s úmyslem vyzkoušet jej na

učiteli. Sebral třídní knihu, nechce ji vrátit a žádá výkupné. Ustavičně mluví při hodině, a když ho napomenou, odpoví mi, že když můžu mluvit já, tak proč by nemohl mluvit on. Váš syn běhá po třídě nadpřirozenou rychlostí. Váš syn je pouze o 3 cm větší než učitel a nazývá ho hobitem a skřetem. Váš syn při hodině hraje mariáš, hlásí dvacet, nemá krále a pak se hádá. Váš syn se nelegálně připojuje na školní PC a zasílá na něj viry a porno. Vyskočil z okna se slovy, že mě už nemůže dál poslouchat. Za 35 minut výuky stihl narysovat pouze dvě úsečky a to o délce 44, resp. 50 mm. P.S. Tužkou totálně neořezanou.

Záměrně se zpozdil a nestihl autobus na plavání, ještě jsem ho zahlédla, jak schválně zpomalil! Zmalujte mu držku, parchantovi! Močí do výše očí. Plive kuličky z železné trubičky Olizuje temperové barvy a diví se, že pak zvrací. Když jsem odstartoval přespolní běh, utekl domů. Při hodině dějepisu zapálil lavici a naváděl zbytek třídy, aby mě upálili. Když jsem vašeho syna vyvolal k tabuli, opáčil mi: "Piš pět, svačím!" Váš syn rozkopával venkovní odpadkový koš a mé auto, když se dozvěděl, že propadá z chemie.

autor článku:
ADAM KUBEŠ
třída 8.B

Na škole vlaje nová vlajka

Tři králové v jiných zemích

Svátkem Tří králů končí vánoční čas. Slaví se 6. ledna a připomíná den, kdy tři králové předali dary Ježíškovi. Je to také den Ježíšova křtu.

Ve Francii: Ve Francii máte tradičně na den Tří králů

možnost "vytáhnout si krále": Peče se tříkrálový koláč, ve kterém je zapечатá porcelánová figurka. Ten, který figurku ve svém kousku koláče objeví, je králem dne. Tento zvyk pochází pravděpodobně z antického Říma. Podle starší tradice bylo třeba koláč rozkrájet na tolik kusů, kolik bylo přítomných osob a o jeden díl navíc. Tento díl navíc, zvaný "díl Pánaboha", "díl Panny Marie" nebo "díl chudých" dostal první na dveře klepající žebrák.

Na Slovensku: Na sousedním Slovensku je svátek Tří králů i

nyí státním svátkem a dnem volna, což vypovídá o jeho důležitosti. V tento den bývalo zvykem, že děti a mladí lidé obcházel domy a koledovali v přestrojení za mýtické tři krále – Kašpara, Melichara a Baltazara. Znamení napsáno svěcenou křídou nade dveře chránilo dům před vším špatným a před negativními silami.

Dominika Vaňková, Hana Janeková, Laura Hornová a Karolína Voženílková

Prázdninové počty

"Jestlipak sis, Nováčku, přes prázdniny opakoval počty?" ptá se učitel.
"Ano, prosím."
"No tak tedy počítej."
"....sedm, osm, devět, deset, spodek, filek, král a eso."

autor článku:
ADAM KUBEŠ
třída 8.B

Chytrý Pepíček

Maminka: Pepíčku, pojď se honem podívat, kuřátko začíná proklouvat skořápku. Vidíš?
Pepíček: Jo, vidím.
Maminka: To je dobře, alespoň už od teď budeš vědět, jak se kuře dostane z vejce ven.
Pepíček: To už vím dávno. Mě by spíš zajímalo, jak se dostalo dovnitř...

Tatínek: Tak co, Pepíčku, jaký je váš nový učitel?
Pepíček: Hodný a zbožný, tati.
Tatínek: Zbožný?
Pepíček: Ano. Při každé mé odpovědi jenom říkal: Pane bože, pane bože.

autor článku:
MATĚJ KRAUS
třída 9.A

Výlet do Olomouce

Celý výlet začal tím, že jsme jeli vlakem z Černošic na Hlavní

nádraží v Praze, odkud jsme měli jet pendolinem, ale jeli jsme "jen" rychlíkem. Aspoň že tam byla free Wi-Fi. Nádraží v Olomouci bylo hezké a zajímavé. Celkově Olomouc je celá zajímavá a dost moderní. Nachází se přibližně na jihovýchodě České republiky. V Olomouci je hodně zajímavých památek, jako třeba je Sloup Nejsvětější Trojice, Zdikův palác atd. Mě osobně nejvíc zaujalo z míst,

co jsme navštívili Muzeum poznání. Pevnost poznání je první interaktivní muzeum vědy na střední Moravě. Za tahák muzea lze považovat digitální planetárium. V této pevnosti jsou různé sekce, které se zabývají třeba zeměpisem, biologií, fyzikou, chemií, matematikou a historií.

autor článku:
ADAM KUBEŠ
třída 8.B

autor článku:
MATĚJ KRAUS
třída 9.A

autor článku:
DAVID KUBEŠ
třída 9.A

